

РЕШЕНИЕ

№ 3736

гр. София, 07.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 25.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **2256** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е след постановяване и в изпълнение на Решение № 2023/02.03.2022г., по адм.д. № 7927/2021 по описа на ВАС, Трето отделение, с което е отменено Решение № 2331 от 08.04.2021г. и Определение № 4039 от 04.06.2021г., постановено по адм.д. № 8388/2020 по описа на АССГ и е върнато за разглеждане от друг състав, при спазване указанията на ВАС, за произнасяне по жалбата и излагане на мотиви относно законосъобразността на оспорения административен акт.

Съдебното производство е образувано по жалба на [фирма], с ЕИК: 200165790, със седалище и адрес на управление: [населено място] район Приморски, район Приморски парк, ж.к с.о Т.-4 № 112, представлявано от Управителя А. Л., чрез процесуален представител адв. К. Л., срещу Решение № Ц-35/13.08.2020г. на КЕВР, в частта му по т. 1, относно определянето на нетно специфично производство на електрическа енергия, в размер на 1 860kWh/kW, считано от 01.07.2012год.

Според жалбоподателя оспореното решение е нищожно, евентуално незаконнообразно. Въпросът относно нищожността на оспорения акт е решен от ВАС, като е прието, че в тази част жалбата е неоснователна, с аргументи изложени в мотивите на Решение № 2023/02.03.2022г., по адм.д. № 7927/2021 по описа на ВАС, Трето отделение, поради което и искането за обявяване нищожност на

оспорения акт, не е предмет на разглеждане в настоящото производство. Същевременно, наведените твърдения за незаконосъобразност на Решение № Ц-35/13.08.2020г. на КЕВР, в частта му по т. 1, в условията на евентуалност, следва да се разгледат по същество в настоящото съдебно производство. Жалбоподателят в жалбата, в съдебно заседание и депозираните писмени бележки, излага съображения, КЕВР е определила нетното специфично производство /Н./ на електрическа енергия след изтичане на преклузивния срок за произнасяне до 31.07.2015г.; намира за незаконосъобразно придаденото обратно действие за определяне на Н., считано от 01.07.2012г. и до 13.08.2020г., като намира за незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон и нарушение на административно-производствените правила определянето на нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1 860 kWh/Kw, считано от 01.07.2012 г. Излагат се доводи, че съгласно § 17 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (ЗИД на ЗЕ) КЕВР е следвало да установи размера на нетното специфично производство „до юли 2015 г.“ и това да е обвързано със заварени решения, които условия в случая не са спазени. Жалбоподателят поддържа, че липсва материална компетентност на КЕВР да определя Н. с ретроактивно действие. Прави оплакване, че определянето на Н. със задна дата, считано от 01.07.2012г. , засяга необратимо правата и законните интереси на дружеството, тъй като се преуреждат неблагоприятно вече осъществени правоотношения. Жалбоподателят счита и че решението е немотивирано, тъй като не съдържа необходимите фактически основания за издаването му, издадено в противоречие с влязло в сила решение на съда, както и материално незаконосъобразно и в несъответствие с целта на закона. Според жалбоподателя оспореният акт противоречи и на правото на ЕС. Иска се от съда, да отвени като незаконосъобразен оспорения акт. Претендира съдебно-деловодни разноски.

Ответникът- Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния представител юрк. Р. и юриск. М., оспорва жалбата, като счита същата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Претендират юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност по отношение на претендираното адвокатско възнаграждение от пълномощника на жалбоподателя.

Заинтересованата страна-Фонд „Сигурност на електроенергийната система“, редовно призовани по делото, не взема становище, не се представлява.

Заинтересованата страна- [фирма], изразява становище за неоснователност на жалбата. Депозира писмено становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, не взема становище, не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, след като се запозна с жалбата и доводите на страните, въз основа на събраните доказателствата, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, а се установява и от приложената административна преписка и доказателства към нея, че с Решение № Ц-29 от 16.11.2017г. Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, считано от 01.07.2012г., е определила преференциална цена, без ДДС, за изкупуване на електрическа енергия, произведена от вятърни електрически централи (ВТЕЦ), в частта по т. 1 - за ВТЕЦ, работещи до 2 250 часа, в размер на 148,71 лв./MWh, при нетно специфично производство (Н.) в размер на 1 860 kWh/kW и в частта по т. 2 - за ВТЕЦ, работещи над 2 250 часа, в размер на 132,71 лв./MWh, при Н. в размер на 2 139 kWh/kW. Посоченото решение е

постановено след отмяна на Решение № Ц-018 от 28.06.2012г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР), в частта му по раздел I, т.7 и т.8 относно определяне на преференциални цени за изкупуване на електрическа енергия, произведена от ВТЕЦ, работещи до 2 250 часа и за ВТЕЦ, работещи над 2 250 часа. [фирма] е обжалвало Решение № Ц-29 от 16.11.2017г. на КЕВР, в частта му по т. 1 и по т. 2, като по жалбата пред съда е образувано адм. дело № 13565 по описа за 2017г. на Административен съд София-град, по което с Решение № 5209 от 09.08.2018г., съдът е отменил Решение № Ц-29 от 16.11.2017 г. на КЕВР, в частта му по т. 1, а по отношение на т. 2 е прекратил съдебното производство. С Решение № 5503 от 27.09.2018г. АССГ, е допълнил Решение № 5209 от 09.08.2018г. по адм. дело № 13565 по 2017г., като е постановил, че връща административната преписка на КЕВР за ново разглеждане, с указание за определяне на преференциални цени за електрическата енергия, произведена от ВТЕЦ, работещи до 2 250 часа, в съответствие с изискванията на чл. 32, ал. 2 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) и чл. 19а от Наредбата за регулиране цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ, отм.), в приложимата редакция, както и на разпоредбите на чл. 31 от Закона за енергетиката. Решението на АССГ по адм. дело № 13565 от 2017г., за отмяна на Решение № Ц-29 от 16.11.2017г. на КЕВР, в частта му по т. 1 е обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, въз основа на което образувано адм. дело № 13280 по описа за 2018г. на същия съд. С Решение № 2539 от 18.02.2020 г., ВАС, Трето отделение е оставил в сила Решение № 5209 от 09.08.2018г. по адм. дело № 13565 от 2017г. и Решение № 5503 от 27.09.2018 г. по адм. дело № 13565 от 2017 г. по описа на АССГ.

Оспореното в настоящото съдебно производство Решение № Ц-35/13.08.2020г. на КЕВР, в частта по т. 1, е постановено след отмяна и в изпълнение на Решение № Ц-29 от 16.11.2017г., на КЕВР. В мотивите на съдебния акт на ВАС, е посочено, че при новото произнасяне на КЕВР относно определянето на преференциалните цени за изкупуване на електрическа енергия, произведена от вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа, считано от 01.07.2012г., липсва обосновка за това как и по какъв начин, въз основа на кои конкретни данни е определен техният размер. Липсват данни какви конкретни параметри административният орган е съобразявал по отделните ценообразуващи елементи, за да достигне до съответните конкретни стойности, като такива мотиви липсват и в цялата административна преписка. В тази връзка е изложил, че в оспореното решение на КЕВР - № Ц-29 от 16.11.2017г. е посочено, че са ползвани данни от M.-A. and investors P., 28 M. 2012, при определяне на инвестиционните разходи, експлоатационни разходи и разходи за амортизации, а относно инфлацията - данни на Национален статистически институт (НСИ), Евростат и Европейската централна банка (ЕЦБ), но не е посочено какви точно стойности е използвал органът, нито начинът, по който са функционално определени въз основа на тези данни крайните стойности на всеки ценообразуващ елемент, съобразно разпоредбата на 19а, ал. 3 от НРЦЕЕ, отм. Съдът е посочил също, че не са налице основания да се приеме, че данните в представената справка - извлечение от финансов модел, съдържащи стойности на отделните ценообразуващи елементи като процент, са събрани, изчислени и използвани в хода на административните производства по издаването на оспореното решение. В тази връзка, съдът е счел, че при липсата на доказателства, различни от посочената справка - извлечение от финансов модел, е невъзможно да се установи по какъв начин в оспореното решение КЕВР е достигнала

до конкретните стойности на преференциални цени за изкупуване на електрическа енергия, произведена от вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа - 148,71 лв./MWh, при Н. в размер на 1 860 kWh.

На следващо място, съдът е приел, че доколкото заключението на вещото лице по допуснатата по делото експертиза се гради върху данни, получени от извлечението на финансов модел, който не е приет като годно доказателство по делото, същото не следва да се кредитира. Предвид горното е прието, че Решение № Ц-29 от 16.11.2017г. на КЕВР, в частта му по т. 1, с което са определени, считано от 01.07.2012 г. преференциални цени, без ДДС за изкупуване на електрическа енергия, произведена от вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа - 148,71 лв./MWh, при Н. в размер на 1 860 kWh, е немотивирано, прието при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, ограничаващо правото на защита на засегнатите от акта лица, което препятства съдебния контрол върху неговата материална законосъобразност. Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Въз основа на връщането на преписката за ново произнасяне на административния орган, КЕВР се е произнесъл с ново решение, а именно оспореното пред настоящата инстанция Решение № Ц-35/13.08.2020г. на КЕВР, в частта му по т. 1, относно определянето на нетно специфично производство на електрическа енергия, в размер на 1 860kWh/kW, считано от 01.07.2012год., вместо отмененото, като спазва указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона. При новото произнасяне КЕВР има задължението и следва да определи преференциални цени за изкупуване на електрическата енергия, произведена от ВИ, за енергийните обекти попадащи в обхвата на Решение № Ц-29 от 16.11.2017г. КЕВР, в частта по т. 1, а именно: за ВтеЦ, работещи до 2 250 часа, при съответното нетно специфично производство (Н.).

При постановяване на оспореното решение, КЕВР е приел и изложил следните мотиви: Посочено е, че съгласно чл. 21, ал. 1, т. 86 от ЗЕ, КЕВР определя ежегодно в срок до 30 юни премии за електрическа енергия от ВИ, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 1 MW и над 1 MW. Съгласно § 68, ал. 3 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ бр. 91 от 2018г. КЕВР определя на производителите на електрическа енергия от ВИ премии, като разлика между определената до влизането в сила на същия закон преференциална цена, съответно актуализираната преференциална цена на обекта, и определената за този период прогнозна пазарна цена за електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници в зависимост от първичния енергиен източник. В тази връзка, за целите на определянето на премиите за електрическа енергия, произведена от ВИ, КЕВР следва да изчисли прогнозна пазарна цена за електрическата енергия. По смисъла на § 1, т. 42 от Допълнителните разпоредби на ЗЕ прогнозна пазарна цена по групи производители в зависимост от първичния енергиен източник е среднопретеглената годишна цена за електрическа енергия, произведена от слънчева енергия, вятърна енергия, водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW, биомаса, други

видове ВИ и за електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, произведена от природен газ и въглища.

В хода на административното производство, със Заповед № 3-Е-34 от 12.03.2020г. на Председателя на КЕВР е създадена работна група със задача при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, съгласно Решение № 5209 от 09.08.2018г. на Административен съд София-град по адм. дело № 13565 от 2017г., оставено в сила с Решение № 2539 от 18.02.2020г. на Върховния административен съд, по адм. дело № 13280 от 2018г., да извърши проучване на данните и документите, свързани с определянето на преференциални цени, без ДДС за изкупуване на електрическа енергия, произведена от вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа, при нетно специфично производство в размер на 1 860 kWh/kW. В тази връзка е изготвен доклад с вх. № Е-Дк-598 от 08.07.2020 г., който е приет от Комисията с решение по т. 2 от Протокол № 158 от 10.07.2020г. Със същото решение КЕВР е приела и проект на решение относно определяне, считано от 01.07.2012г., на преференциална цена на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа, за установяване на нетното специфично производство на електрическа енергия, произведена от вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа и за определяне, считано от 01.07.2020 г. на премия. В изпълнение на разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от ЗЕ проектът на решение е подложен на обществено обсъждане, проведено на 16.07.2020 г. Адресати на Решение № Ц-35 от 13.08.2020г., включително в обжалваната част са производителите, експлоатиращи вятърни електрически централи, въведени в експлоатация през периода 01.07.2012г. до 30.06.2013г., каквато е собствената на жалбоподателя ВТЕЦ „Х. 1”.

Посочено е от регулаторния орган, че :с ъгласно чл. 32, ал. 1, т. 1 от ЗЕВИ, в редакция обн. ДВ, бр. 29 от 2012г., ежегодно в срок до 30 юни КЕВР определя преференциални цени за изкупуване на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници (ВИ), с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW. Според чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ, в редакция обн. ДВ, бр. 29 от 2012 г., преференциалните цени се определят като се отчитат видът на възобновяемия източник, видовете технологии, инсталираната мощност на обекта, мястото и начинът на монтиране на съоръженията, както и: инвестиционните разходи; нормата на възвръщаемост; структурата на капитала и на инвестицията; производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси; разходите, свързани с по-висока степен на опазване на околната среда; разходите за суровини за производство на енергия; разходите за горива за транспорта; разходите за труд и работна заплата; другите експлоатационни разходи. Аналогична е и разпоредбата на чл. 19а, ал. 1 от НРЦЕЕ, отм. редакция ДВ, бр. 42 от 5.06.2012г., в която са изброени ценообразуващите елементи на преференциалните цени.

Стойността на тези елементи се определя от КЕВР на основата на официални източници и на международния опит и при коригиране в съответствие със специфичните за Република Б. обстоятелства (чл. 19а, ал. 2 от НРЦЕЕ, отм. редакция ДВ, бр. 42 от 5.06.2012 г.). Според чл. 19а, ал. 3 от НРЦЕЕ, отм. редакция ДВ, бр. 42 от 5.06.2012 г. при определянето на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, в размера на

експлоатационните разходи се включва прогнозен процент инфлация за целия период на задължително изкупуване на електрическата енергия, определен съгласно официални източници. Предвид чл. 19б, ал. 1 и ал. 2 от НРЦЕЕ, отм. редакция ДВ, бр. 42 от 5.06.2012 г., определянето на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, се извършва по видове ВИ, като се отчитат характеристиките на съответните технологии - видът на възобновяемия източник; наличният ресурс на първичния енергиен източник; видът на технологията; големината на инсталираната мощност на обекта; мястото и начинът на монтиране на съоръженията. В горния смисъл определяните преференциални цени по чл. 32 от ЗЕВИ не отразяват индивидуалните разходи на конкретен производител, а следва да бъдат определяни като цени, приложими за група производители на електрическа енергия от съответния вид възобновяем източник чрез съответната технология. Така по своята същност, определяните преференциални цени, съответно техните ценообразуващи елементи, са част от предварително известните регулаторни условия, въз основа на които инвеститорите преценяват своите бъдещи инвестиционни решения, като поемат както негативите на инвестиционния риск, така и позитивите на инвестиционната среда - задължителното изкупуване на електрическата енергия за дълъг период от време. В тази връзка, тъй като преференциалните цени имат постоянна стойност за целия законовоопределен срок на задължително изкупуване на електрическата енергия, КЕВР е приел, че те се явяват средна цена за този период. Следователно и съответстващите на преференциалната цена ценови елементи - инвестиционни разходи, експлоатационни разходи, финансови разходи, представляват референтни средни стойности за целия период на изкупуване на енергията.

В този смисъл е възможно в конкретен момент, произволно избран ценови елемент да не съвпада с актуалната стойност на същия, съгласно публикуваните стойности от официалните източници на информация към съответния момент, което не обосновава неправилност и/или неточност на този ценови елемент, тъй като за неговото изчисляване са използвани осреднени стойности за целия нормативно определен срок за изкупуване на енергията. Предвид горното, преференциалните цени за производство на електрическа енергия от вятърна енергия не отчитат конкретни стойности на индивидуален инвестиционен проект, а осреднени такива, взети от официални източници и международния опит, и коригирани в съответствие със специфичните за Р Б. обстоятелства. В тази връзка е прието от КЕВР, че цените следва да се изчисляват въз основа на стойността на финансовите потоци, получени чрез осреднени необходими приходи при съответните ценообразуващи елементи. Цените са анюитетни за периода на задължително изкупуване на електрическата енергия. В тази връзка, за целите на определяне на преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи (ВтЕЦ) – за централи, работещи до 2 250 часа, е извършен анализ на данните, съдържащи се в официални източници, отразяващи международния опит в тази област, а именно: F. R. E. in the E. E. M. , R. energy technologies: cost analysis series, W. P. ; M.-A. and investors P. , R. P. G. C. in 2012: An O.), като са отчетени и

специфичните за Р Б. обстоятелства, а именно: наличието на две обособени ветрови зони: зона с пълни ефективни годишни часове на работа на ветровите генератори до 2 250 часа и зона с пълни ефективни годишни часове на работа на ветровите генератори над 2 250 часа. *По отношение на установения размер на Н. за вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа, в оспореното Решение, КЕВР приема следното:*

Изменението на разпоредбата на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г., в сила от 24.07.2015г.) създава задължение за обществения доставчик, съответно за крайните снабдителите, да изкупуват произведената електрическа енергия от ВИ по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на Н. на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР. С § 16, т. 4 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015г.) е регламентирана легална дефиниция на понятието „нето специфично производство на електрическа енергия“ в §1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ - средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди. В тази връзка с Решение № Ц-29 от 16.11.2017 г. на КЕВР, в частта по т. 1, е установено Н. на електрическа енергия за вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа, в размер на 1 860 kWh/kW, въз основа на което е определена преференциалната цена за тази група производители в размер на 148,71 лв./MWh, без ДДС. Прието е от регулаторния орган, че след отмяната на т. 1 от Решение № Ц-29 от 16.11.2017г. за КЕВР отново възниква задължение за установяване на стойностите на Н. за вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа. Преференциалната цена за ВtЕЦ, работещи до 2 250 часа е формирана въз основа на конкретните ценообразуващи елементи, посочени по-горе в част I от това решение. Тези ценообразуващи елементи са изчислени чрез изчислителен ценови модел - таблица във формат Е., отразяваща начина на образуване на цената съгласно нормите на приложимото законодателство, съставена от свързани таблици с посочени изходни данни и конкретните стойности, с формули и връзки между тях, формирали ценообразуващите елементи, въз основа на които е изчислена преференциалната цена, включително заложеното за производство количество електрическа енергия.

Съгласно разпоредбата на § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, КЕВР следва да установи Н. съгласно начина, дефиниран в § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, а именно: при отчитане на средногодишното производство на електрическа енергия от 1kW инсталирана мощност съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди. КЕВР изрично посочва, че към момента на приемане на отмененото Решение № Ц-29 от 16.11.2017г., а и към настоящия момент, в ЗЕВИ липсва законова дефиниция на понятието „средногодишно производство на електрическа енергия“. В тази връзка следва да се има предвид, че по отношение на понятията средногодишна производителност и средногодишна продължителност на работа е от значение изменението на разпоредбата на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.), с което е създадено

задължение за обществения доставчик, съответно за крайните снабдители, да изкупуват произведената електрическа енергия от ВИ по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на определената средногодишна продължителност на работа, съгласно решението на КЕВР за определяне на цена на конкретната група производители, като законодателят не е въвел легална дефиниция на понятието „средногодишна продължителност на работа“. До влизането в сила на посочените изменения на ЗЕВИ, в диспозитива на решенията на стр. 18 от 22 Комисията за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, не е посочвана средногодишната продължителност на работа на инсталацията, за която се отнася съответната преференциална цена, като тя фигурира единствено като елемент при изчисляването на цената. Един от критериите, които се отчитат при определянето на преференциалните цени и ценообразуващите елементи, е производителността на инсталацията според вида на технологията и използваните ресурси, съответно наличния ресурс на първичния енергиен източник. С оглед изложеното, при определянето на преференциалните цени, в своите решения КЕВР е отчитала като елемент средногодишната продължителност на работа на съответните групи производители във връзка с останалите нормативно установени елементи на ценообразуването.

Определянето на елемента средногодишна производителност на работа е във връзка с техническите и икономическите параметри, които оказват влияние при формирането на преференциалните цени на електрическата енергия. В тази връзка, при изчисляването на всички преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, регулаторната практика на Комисията през годините е била да отчита наличния ресурс на първичния енергиен източник и съответно специфичното производство на електрическа енергия от 1 kW мощност на обекта, което обуславя определянето на средногодишната продължителност на работа в решенията за преференциални цени на електрическата енергия от ВИ въз основа на данни за пълните ефективни часове на работа на инсталацията, т.е. часовете на работа при съответната гарантирана мощност на инсталацията за отделните години на експлоатация. Количествата нетна енергия представляват произведение на средногодишната продължителност на работа и мощността на отделната централа, след приспадане на собствените нужди. Изложените по-горе аргументи се съдържат в становище относно регулаторната практика при определяне на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, прието от КЕВР с решение по Протокол № 82 от 11.05.2015г., т. 9, видно от което в решенията на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, размерът на средногодишната продължителност на работа е определен като пълни ефективни часове (часове на работа при близка до номиналната мощност).

В част I от това решение са посочени основните фактори, определящи нивото на цените на електрическата енергия, произведена от ветрови генератори, а именно: размерът на инвестиционните разходи, включително разходите за присъединяване към съответната преносна или разпределителни мрежи;

средната годишна производителност на ветровите генератори, като за повишаване на производителността е необходимо осигуряване на оптимални параметри на вятъра, зависещи от мястото за изграждане на ветровия парк; нивото на експлоатационните разходи; полезният живот на активите, необходими за производство на електрическа енергия (средно 20 години, оптимален срок на експлоатация – 15 години) и нормата на възвръщаемост на капитала. При анализа на влиянието на отделните фактори, с най-голяма тежест за равнището на цената са средната годишна производителност на ветровите генератори, зависеща от прогнозните пълни ефективни часове на работа на ветровите генератори и размерът на инвестиционните разходи. В тази връзка по отношение на елемента средногодишна продължителност на работа на ВтЕЦ са изложени аргументи в част I, т. 6 от това решение. При определяне на цената на електрическата енергия произведена от ВтЕЦ работещи до 2 250 часа в част I от това решение подробно са посочени ценообразуващите елементи, формиращи преференциалната цена на тези централи, групирани съобразно предвидените законови критерии. Полезният технико-икономически живот на активите е определен на 15 години. В част I, т. 6 от това решение е посочено, че средно годишната продължителност на работа на централата е 2000 часа или годишна ангажираност - 22,83%, т.е. 2000 часа/8760 часа годишно. Поради това, средногодишното брутно производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност е 2000 kWh. Този начин и подход на формиране на преференциалните цени може ясно да бъде проследен от ценовите решения на Комисията, чрез което се потвърждава фактът, че стр. 19 от 22 средногодишната производителност/средногодишната продължителност на работа на централите и собствените нужди са съществували в нормативната база и съответно са били отчетени при определянето на преференциални цени през годините до и от влизане в сила на ЗЕВИ.

По отношение на размера собствените нужди, КЕВР приема, че следва да се има предвид, че в действащото законодателство, приложимо по отношение на определянето на преференциалните цени във връзка с отмененото Решение № Ц-29 от 16.11.2017г. на КЕВР, както и към момента липсва изискване, определена методика или начин за определяне на стойността на собствените нужди, залегнали в решения на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия от ВИ. В този смисъл въпросът е от преценката и в рамките на оперативната самостоятелност на Комисията при отчитане вида на възобновяемия източник, вида технология, производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси и други според чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ. Според § 1, т. 6 от ДР на ЗЕВИ, енергия за собствени нужди е количеството енергия, консумирана при работата на съоръженията и инсталациите, чрез които се осъществява производството на енергия от ВИ. Следователно всеки обект за производство на електрическа енергия от ВИ има собствени нужди, които са част от производствения процес на електрическа енергия. Енергията за собствени нужди, която се консумира при работата на съоръженията и е необходима за тяхната работа, не следва да се закупува от крайните снабдителите и обществения доставчик, а да се произвежда при работен режим на тези съоръжения и инсталации, т.е.

производителите използват за захранване на съоръженията и инсталациите на централите си произведената от тях електрическа енергия. Енергията за собствени нужди за съответната група централи представлява количествата енергия за покриване на технологичните нужди на централите и е заложена като % (процент) от brutното производство на електрическа енергия от различните видове централи - фотоволтаични, вятърни, водноелектрически и от биомаса. Процентът собствени нужди е приложим спрямо съответната група производители и се определя въз основа на данните, които КЕВР събира служебно във връзка с изчисляване на инвестиционните и експлоатационни разходи на централите съобразно вида на технологията и нейните специфични технически показатели, при определяне на преференциалните цени през годините.

Енергията за собствени нужди представлява част от средногодишното производство на електрическа енергия, т.е. по същността си се съдържа в него. В този смисъл данни за този компонент също се извличат от ценовите решения и съответните ценообразуващи елементи на определената преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия от ВИ, по групи производители. Собствените нужди на групата производители на електрическа енергия от ВтеЦ, работещи до 2 250 часа са заложени при определяне на преференциалната цена в част I от това решение и са в размер на 7% от средногодишното количество произвеждана електрическа енергия от тези централи, която КЕВР е преценила, че е необходима при работата на този вид централи за захранване на съоръженията и инсталациите им. Следователно, собствените нужди са част от количествата електрическа енергия, произведена при посочената в част I, т. 6 от това решение средногодишна продължителност на работа, съответно производителност на този вид централи. Този размер на собствените нужди е в съответствие с предвидената 22,83% годишна ангажираност на работа и специфичните особености по отношение на режима на работа и часовата натовареност през годината за такъв тип централи, предвид основния фактор в сектора – характер на природния ресурс. Специфичният климат и климатични особености в Б. през годината формират рамката по отношение на работата на ВтеЦ в Б., с която всеки инвеститор е запознат при инвестиране и изграждане на съоръжения от такъв тип. В същото време, нивото на собствените нужди на групата централи в конкретния случай се определя за определената мощност от 33 MW в рамките на групата вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа. В този смисъл определените 7 % собствени нужди от годишното производство 66 000 стр. 20 от 22 MWh, или 4 620 MWh е технически параметър, пряко свързан с определената цена и представлява референтна стойност за конкретните инсталации.

Прегледът на техническите и икономическите параметри при определянето на цената на електрическата енергия за горепосочената група централи е представен в Табличен вид, в съдържанието на оспорения акт, въз основа на които е прието, че преференциалната цена за вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа, е формирана при размер на необходимите годишни приходи, който покрива всички разходи, необходими за производството на заложените количества нетна електрическа енергия, които

от своя страна представляват произведение на пълните ефективни часове на работа и мощността на съответната централа, с приспаднати собствените нужди. Заложените стойности в ценовия модел през първата година отразяват нетна електрическа енергия в размер на 61 380 MWh след приспаднати собствени нужди в размер на 7% или 4 620 MWh. Общо за периода на изкупуване на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа, количествата електрическа енергия са в общ размер на 736 560 MWh и отразяват осреднен режим на работа на централата. Поради това, преференциалната цена от 148,71 лв./MWh е формирана като резултат от дисконтирани необходими годишни приходи в размер на 77 576,31 хил. лв., разделени на дисконтираното нетно количество електрическа енергия за целия период на задължително изкупуване в размер на 521 648,63 MWh, изчислени при дисконтов фактор, равен на нормата на възвръщаемост (НВ) в размер на 7,00%.

Въз основа на горното и при прилагане на начина за установяване на Н. по § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, Н. на вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа, се изчислява, както следва: - 33 MW - номинална мощност на вятърна електрическа централа, намираща се в групата на вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа; - 2000 часа - продължителност от време на номинална работа на инсталацията; - 22,83% = 2 000 часа/8 760 часа - коефициент на ангажираност; - 66 000 MWh = 33 MW*2 000 – брутно произведена електрическа енергия за година - Ебр; - 7,00% - електрическа енергия за собствени нужди за година; - 4 620 MWh = 66 000 MWh*7,00% - електрическа енергия за собствени нужди за стр. 21 от 22 година; - 61 380 MWh = 66 000 MWh – 4 620 MWh - нетна електрическа енергия за година; - 1 860 kWh = 61 380 MWh/33 MW - нетно специфично производство. В тази връзка и след преглед на ценообразуващите елементи, въз основа на които е определена преференциалната цена за вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа, се установява *нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1 860 kWh, при средногодишна производителност на работа 2 000 kWh/kW и след приспаднати собствени нужди в размер на 7,00% или 4 620 MWh*. Горното се потвърждава от ценообразуващите елементи и съответните им изходни данни, които по аргументите, изложени по-горе, са с единствени конкретни стойности, които се онагледяват от изчислителния ценови модел към групата вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа. Преференциалната цена от 148,71 лв./MWh, без ДДС е определена при инсталирана мощност 33 MW, средногодишна продължителност на работа в размер 2 000 часа, годишна ангажираност 22,83%, при размер собствени нужди – 7% или 4 620 MWh от брутното годишно производство 66 000 MWh. Установеното нетно специфично количество електрическа енергия, т.е нетното производство от 1 kW инсталирана мощност в размер на 1 860 kWh е взето предвид при определяне на преференциалната цена в част I от това решение, която покрива разходите за изграждането и оперирането на централите с тази технология и осигурява заложената в решението възвръщаемост. Стойността на Н. позволява на съответния производител от тази група производители на електрическа енергия от ВИ да формира такъв размер

необходимими годишни приходи, при които да се обезпечат всички разходи, нужни за покриване на произведените количества нетна електрическа енергия, които от своя страна представляват произведение на пълните ефективни часове на работа и мощността на съответната централа, с приспаднати собствените нужди. *Установеният размер на Н. на база на определената преференциална цена за групата вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа не променя, нито намалява утвърдените с ценовото решение приходи, необходими на съответното енергийно дружество, попадащо в тази група производители, за покриване на разходите му, включително инвестиционните, както и за осигуряване на нормата на възвръщаемост, определена в ценовото решение на Комисията. При реалното прилагане на определените от Комисията преференциални цени всеки инвеститор има възможност да постигне различна доходност в зависимост от индивидуалното управление на инвестиционния проект.*

Въз основа на гореизложеното, КЕВР приема, че считано от 01.07.2012г., преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа, следва да бъде определена в размер на 148,71 лв./MWh, без ДДС, *при нетно специфично производство на електрическа енергия, произведена от вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа в размер на 1 860 kWh/kW.* Размерът на премията следва да бъде 65,26 лв./MWh, без ДДС, с оглед изчислената в мотивите на Решение № Ц-29 от 01.07.2020 г. за периода 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г. прогнозна пазарна цена за производители на електрическа енергия от вятърна енергия в размер 83,45 лв./MWh, без ДДС.

По делото са представени и приети, ведно с работен превод на български език, данни, обективирани и цитирани в мотивите на оспорения административен акт: R. P. G. C. in 2012; R. energy technologies, cost analysis series, W. P.; M. –A. and investors P.; F. renewable energy in the E. E. M..

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена е в срок, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от лице, което има правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество Жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Не са налице сочените от жалбоподателя пороци, поради които се иска прогласяване нищожност на административния акт, а в условията на евентуалност незаконосъобразност на същия, при идентични твърдения на жалбоподателя. Това е така по следните съображения:

Съгласно чл.32, ал.1,т.1 ЗЕВИ Комисията за енергийно и водно регулиране ежегодно, в срок до 30 юни, определя преференциални цени за изкупуване на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW. Съгласно измененията, направени със ЗИДЗЕ /обн. ДВ, бр. 56 от 2015г., в сила от 24.07.2015г./, в чл.31, ал.5 ЗЕВИ е регламентирано, че общественият доставчик, съответно

крайните снабдители изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена за количествата електрическа енергия до размера на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР. Със същия ЗИДЗЕ, с § 17 от ПЗР, е въведено и задължението на КЕВР да приеме в срок до 31 юли 2015 г. решение, с което да установи нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на комисията, приети до влизането в сила на този закон. Анализът на цитираните разпоредби еднозначно посочва наличието на легална и функционална връзка между определената преференциална цена на електрическата енергия и установяването на Н.. Действително, в решението, което първоначално определя преференциалните цени на електрическата енергия за процесния вид централи, не се съдържа установяване на Н., тъй като това решение е прието преди ЗИД на ЗЕ, обн., ДВ, бр. 56 от 24.07.2015 г. Изрично посочване на Н., въз основа на което е определена преференциална цена на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи с инсталирана мощност над 1 MW, за пръв път е направено в Решение № Ц-29 от 16.11.2017г. на КЕВР, постановено след отмяна на Решение № Ц-018 от 28.06.2012г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР) и връщането на административната преписка за ново произнасяне. Това решение също е отменено, при което съдът, при извършената цялостна служебна проверка на акта, не е констатирал, респективно не е обявил нищожност на акта в нито една негова част, в това число досежно установяването на Н., въз основа на което е определена преференциалната цена.

Съответно, оспореният по настоящото дело акт е издаден на свой ред след отмяната на Решение № Ц-29 от 16.11.2017г. на КЕВР и в изпълнение на съдебното решение, с което преписката е изпратена на КЕВР за ново произнасяне. Няма спор между страните, че след отмяната на Решение № Ц-018 от 28.06.2012г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР), съответно на Решение № Ц-29 от 16.11.2017г. на КЕВР, с оглед разпоредбата чл.32, ал.1, т.1 ЗЕВИ, за КЕВР е останало задължението да определи преференциалните цени за изкупуване на електрическа енергия за съответния вид електрически централи. С отмяната на всяко от посочените решения и връщането на преписката на административния орган за ново произнасяне е възстановена висящността на административното производство по определяне на преференциалните цени. А след като това производство е останало висящо, административният орган е бил длъжен да се произнесе с акт съобразно компетентността си, произтичаща от приложимите действащи правни норми. Както към датата на приемане на Решение № Ц-35/13.08.2020г. на КЕВР, така и към настоящия момент са в сила разпоредбите на чл.6, т.1 и на чл.32, ал.1, т.1 от ЗЕВИ, от които произтича правомощието на КЕВР да определи преференциалната цена за изкупуване на електрическа енергия от възобновяеми източници, считано от 01.07.2013г. Действаща и съответно приложима е и разпоредбата на §17 от

ПЗР на ЗИДЗЕ, която от своя страна задължава КЕВР да установи Н., въз основа на което е определила тази преференциална цена. Тъй като е издадено в изпълнение на влязъл в сила съдебен акт и с оглед предмета на властническото волеизявление, Решение № Ц-35/13.08.2020г. на КЕВР, се явява заместващо отменените предходни решения, т.е. не е налице иницирано ново производство, а се продължава едно и също административно производство, започнало от КЕВР, в изпълнение на закона и въз основа на отменителните решения на ВАС, продължава, без да е налице ново производство и прекъсване на изящността на първото. Именно поради това определената в него преференциална цена се прилага от считано от 01.07.2012год. – така, както това е било предвидено и в отменените решения. При това положение, с оглед прилагането на разпоредбата на чл.31, ал.5, т.1 от ЗЕВИ и при действието на §17 от ПЗР на ЗИДЗЕ, КЕВР, освен да определи преференциалната цена за изкупуване на електрическата енергия, е следвало да установи и Н., въз основа на което е определена тази цена и точно това е сторено с приемането на процесното решение.

За съда няма съмнение, че законодателната идея, заложената в §17 от ПЗР на ЗИДЗЕ, е да се издаде изричен акт относно Н. за преференциалните цени, които се прилагат до влизане в сила на разпоредбата. Разпоредбата на § 17 е част от ЗИД на ЗЕ, с който е изменена разпоредбата на чл.31 ,ал.5 от ЗЕВИ, като е въведено ограничението в размера на изкупуваната по преференциални цени електрическа енергия от възобновяеми източници – до размера на Н.. С приемането на преходната разпоредба на § 17 целта на законодателя явно е била да приложи това правило и към заварените при влизане в сила на разпоредбата преференциални цени. Този извод не се променя от факта, че преференциалните цени са окончателно определени с акт, който е издаден след влизането в сила на § 17 от ПЗР на ЗИДЗЕ, тъй като процесният акт, както беше казано, се явява заместващ визираното в § 17 от ПЗР на ЗИДЗЕ ценово решение, издаден е по висящо административно производство и определя преференциални цени, които са приложими преди влизането в сила на цитираната преходна разпоредба. При това положение, при издаването на този нов акт, Комисията е била длъжна не само да издаде решение, с което да определи преференциална цена на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи, но и да изпълни задължението си, произтичащо от разпоредбата на § 17 от ПЗР на ЗИДЗЕ, *като установи Н.*, въз основа на което е определена преференциалната цена. Противно на твърденията в жалбата, съдът приема , че компетентността на КЕВР, произтичаща от § 17 от ПЗР на ЗИДЗЕ, не е времево ограничена до 31.07.2015г., тъй като посоченият в разпоредбата срок е инструктивен, в какъвто смисъл са Решение № 1873 от 12.02.2021г. по адм.д. № 2016/2020г. на ВАС и Решение № 2373 от 22.02.2021г. по адм.д. № № 1921/2020г. на ВАС.

Оспореният акт е приет от компетентен орган, в рамките на установената му от закона оперативна самостоятелност, в изпълнение на закона и изричните указания на ВАС, при връщането на преписката за ново разглеждане. Не се констатират и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, предвид разпоредбата на § 17 от ПЗР на ЗИДЗЕ, според която за приемането на решение, с което се

установява Н., чл. 14 от ЗЕ, който изисква провеждането на обществено обсъждане, не се прилага.

Спазени са изискванията за форма на административния акт, в това число по отношение излагането на мотиви. Процесното решение съдържа подробно описание на фактическите и правни основания за издаването му, което позволява по ясен и безпротиворечив начин да се проследи при какви факти и въз основа на правни норми е формирано волеизявлението на колективния орган.

Решението е и материално законосъобразно.

Съгласно дефиницията в §1, т.29 от ДР на ЗЕВИ, „нетно специфично производство на електрическа енергия“ е средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди“.

Съгласно § 17 от ПЗР на ЗИДЗЕ КЕВР следва да приеме в указания срок решение, с което да установи нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на комисията, приети до влизането в сила на този закон.

Анализът на посочените разпоредби – поотделно и във връзка една с друга недвусмислено показва, че установяването на Н. е следствие от определената преференциална цена, като законодателят презюмира, че преференциалните цени са определени въз основа на съответна стойност на средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност (средногодишна производителност на централите). Такъв извод се налага и от лексическото тълкуване на текста на § 17, който изисква КЕВР да приеме решение, с което „да установи“ , а не да “определи“ Н.. В този смисъл решението на КЕВР относно Н. има констативен характер, което определя и обхвата на съдебната проверка на решението в тази му част, а именно дали Н. е установено съобразно данните, въз основа на които е определена преференциалната цена. В тази връзка се констатира, че е налице пълно съответствие, като административният орган е възпроизвел и обосновал, в това число в мотивите си изрично по какъв начин е установено Н..

Съгласно чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ преференциалните цени по ал. 1 се определят по реда на съответната наредба по чл. 36, ал. 3 от Закона за енергетиката (ЗЕ), като се отчитат видът на възобновяемия източник, видовете технологии, инсталираната мощност на обекта, мястото и начинът на монтиране на съоръженията, както и: инвестиционните разходи; нормата на възвращаемост; структурата на капитала и на инвестицията; производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси; разходите, свързани с по-висока степен на опазване на околната среда; разходите за суровини за производство на енергия; разходите за горива за транспорта; разходите за труд и работна заплата и другите експлоатационни разходи. В случая КЕВР е използвала и коментирала средногодишната производителност и средногодишната продължителност на работа на съответния вид централи, подробно аргументирани в частта от решението, в която същите са обсъдени като ценообразуващ елемент, т.е. за

целите на ценообразуването. Тези данни по същество не се оспорват от жалбоподателя и доколкото и съдът не констатира някакво несъответствие или противоречие в тях, с оглед представените по делото доказателства, не е необходимо подробното им обсъждане.

При установяване на Н. административният орган е съобразил изискването за приспадане на собствените нужди, като е изложил конкретни данни и ясна обосновка относно възприетия от него процентен размер на необходимата електрическа енергия за собствени нужди .

В обобщение съдът намира, че при установяване на Н., въз основа на което е определена, считано от 01.07.2012год., преференциална цена на електрическата енергия, произведена от вятърни електрически централи, с Решение № Ц-35/13.08.2020г. на КЕВР, в частта му по т. 1, относно определянето на нетно специфично производство на електрическа енергия, в размер на 1 860kWh/kW, считано от 01.07.2012год., КЕВР е приложила правилно материалния закон. Неоснователни са твърденията, че решението на КЕВР е издадено в противоречие с влязло в сила съдебно решение. Основанието за отмяна на Решение № Ц-29 от 16.11.2017г., на КЕВР, е немотивираност на административния акт и в тази връзка при приемане на настоящото решение административният орган е спазил стриктно дадените от съда указания. Не са налице и основания за отмяна на решението поради противоречие с правото на Европейския съюз. Изложените доводи за противоречие касаят Директива 2009/28/ЕО и Директива 2018/2001, като жалбоподателят се позовава основно на текстове от преамбюла на двете директиви /т.14, т.25, т.26 и т.27 от Директива 2009/28/ЕО и съображение 29 от Директива 2018/2001/. Цитираните текстове обаче не са част от нормативното съдържание на директивата и нямат действие на правни норми, съответно не могат да произведат директен ефект и да обосноват пряко приложение. Що се отнася до посочената разпоредба на чл.3, параграф 1 от Директива 2009/28/ЕО, същата предвижда, че всяка държава-членка гарантира, че нейният дял на енергия от възобновяеми източници, изчислен в съответствие с разпоредбите на членове 5—11, в брутно крайно потребление на енергия през 2020 г. е най-малко равен на нейната обща национална цел за дела на енергията от възобновяеми източници през тази година, посочен в третата колона на таблицата от приложение I, част А. Такива задължителни общи национални цели съответстват на цел от най-малко 20-процентен дял на енергията от възобновяеми източници в брутно крайно потребление на енергия в Общността през 2020 г. За да се постигнат по-лесно целите, установени в настоящия член, всяка държава-членка популяризира и насърчава енергийната ефективност и енергоспестяването. Съдът не намира, а и жалбоподателят не е изложил конкретни доводи за противоречие на установеното от КЕВР Н. с цитираната разпоредба, която предвижда задължение за държавите по отношение дела на произведената от възобновяеми източници електрическа енергия в общото крайно потребление.

Мотивиран от гореизложеното съдът прави извод, че Решение № Ц-35/13.08.2020г. на КЕВР, в оспорената му част по т. 1, е издадено от компетентен орган, в предвидената форма и при спазване на административнопроизводствените правила, в съответствие с

материалноправните разпоредби и целта на закона , поради което не се констатира порочи обосноваващи отмяната му като незаконосъобразно и депозираната жалба като неоснователна и недоказана следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на спора и въз основа на направено искане за присъждане на разноски, на ответната страна се следват такива в размер на юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 300 лв. - адвокатски възнаграждения и на заинтересованата страна-Н.- в същия размер юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК Административен съд София - град, Трето отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК: 200165790, със седалище и адрес на управление: [населено място] район Приморски, район Приморски парк, ж.к с.о Т.-4 № 112, представлявано от Управителя А. Л., срещу Решение № Ц-35/13.08.2020г. на КЕВР, в частта му по т. 1, относно определянето на нетно специфично производство на електрическа енергия, в размер на 1 860kWh/kW, считано от 01.07.2012год., като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК: 200165790, със седалище и адрес на управление: [населено място] район Приморски, район Приморски парк, ж.к с.о Т.-4 № 112, представлявано от Управителя А. Л., да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране, БУЛСТАТ:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], сумата от 300 лв. /триста лева/, съдебно-деловодни разноски в производството.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК: 200165790, със седалище и адрес на управление: [населено място] район Приморски, район Приморски парк, ж.к с.о Т.-4 № 112, представлявано от Управителя А. Л., да заплати на АЦИОНАЛНА ЕЛЕКТРИЧЕСКА КОМПАНИЯ ЕАД, БУЛСТАТ:[ЕИК], [населено място], сумата от 300 лв. /триста лева/, съдебно-деловодни разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: